

[S. Rasmussen.]

forslag giver paa dette Felt Amtsraadet en Ret til at skønne, og jeg tror, at Amtsraadet i ethvert Amt vil være saa fornøftigt, at hvis der er en Kommune, som er vanskeligt stillet, vil Amtsraadet netop bruge sit Skøn til at hjælpe denne Kommune. Af den Grund kan jeg heller ikke se, man kan indvende noget af Betydning imod Forslaget.

Jeg er imidlertid klar over, at der i vore Dage er en Tendens til at lægge mere Skat paa Jorden, men jeg maa maaske have Lov til i denne Forbindelse at nævne et, som jeg selv synes, ganske morsomt Tilfælde, ikke fra den sidste, men fra den forrige Valgkampagne. Jeg var under denne sammen med Folketingsmand N. Neergaard og en af Retsforbundets Kandidater, og jeg hørte Gang paa Gang Hr. N. Neergaard udtale paa Vælgermøderne: Jeg forstaaer ikke Retsforbundets Tanker og Teorier, jeg synes, de svæver oppe i Luften. Naar saa vedkommende Kandidat for Retsforbundet fik Ordet, saa havde han altid dette at svare: Jeg beklager i høj Grad, at Hr. Neergaard ikke forstaaer det, for det, vi vil, det er at lægge det hele ned i Jorden. Lad nu være, om dette er rigtigt eller ikke, jeg forstaaer det heller ikke, det maa jeg indrømme, men jeg maa dog sige, at enhver Forskydning i Skatten bort fra Ejendomsskyld og over til Grundskyld betyder en større Prioritet i den danske Jord, og jeg kan ikke se, at det er det, vi trænger til netop i denne Tid, da det danske Landbrug er saaledes stillet, at man maa spørge sig selv, om det i det hele taget kan betale sig at dyrke Jorden. Naar man tager de nuværende Kornpriser i Betragtning, vil jeg nok se, om der er ret mange, der kan gaa med til dette.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at i England — det Land, som vi, jeg vil ikke sige konkurrerer med, men som vi særlig udfører vore Landbrugsprodukter til, og hvor vi paa en Maade skal tage en Kamp op mod de indenlandske Produkter af lignende Art — har der været en betydelig Skat paa Jorden i Forhold til Bygningerne. Nu er det ændret; naar man nu har en Beskatning af 1 paa Bygningerne, er Beskatningen paa Jorden $\frac{1}{4}$, og man omgaaes i England med Tanken om fuldstændig at gaa bort fra denne sidste Beskatning. Jeg maa nok have Lov til at sige, at vi her i Landet næsten gaar den modsatte Vej. Det er det, man ønsker fra en vis Side, men det er i Sandhed ikke at lette Kaarene for Landbruget, det er tværtimod at beskutte det yderligere, at lægge en endnu større Skatte-

byrde end den nuværende, som udgør 1200 Mill. Kr., over paa det danske Landbrug som en Førsteprioritet. Jeg haaber, man vil forstaa, at det, vi tilstræber, er i disse for Landbruget saa vanskelige Tider, da Regeringen intet gør for at lette Afsætningen af Landbrugsprodukterne, at forsøge, om man ikke kunde komme til Enighed om at lette det Skattetryk, som hviler særlig tungt paa Landbrugserhvervet. Mit Parti har før under lignende Forhold prøvet paa at lette Krisens Virkninger, men uden at finde Tilslutning fra anden Side. Jeg vilde dog tro, at man under de forhaanden-værende Omstændigheder maatte kunne faa Tilslutning til, ikke, som den højtærede Minister siger, at gøre Skatten mindre, men til paa anden Maade at lette Stillingen for det Erhverv, som for Tiden er særlig haardt trængt.

Jeg erkender, at vi har haft to gode, ja maaske tre gode Høstaar, som har været det danske Landbrug til umaadelig stor Hjælp. At Forholdene nu har forandret sig, er ikke Høstens Skyld, men Konjunktursvingningernes. Landøkonomisk Driftsbureau oplyser med Hensyn til Landbrugets Rentabilitet, at denne i 1925, 1926, 1927 og 1928 har ligget omkring $1\frac{1}{2}$ —2 pCt., i enkelte Tilfælde dog naturligvis højere. Hvis man ved en Omlægning af Skatterne kunde lette dette Erhverv for noget af den Skatte-tyngte, som er saa følelig for det i disse vanskelige Tider, tror jeg, det vilde blive i høj Grad paaskønnet. Jeg hørte, den højtærede Minister var inde paa Højden af den Promille, der er nævnt i vort Forslag, og jeg er klar over, at den ikke stemmer med, hvad der tidligere har været foreslaaet. Men jeg tror, at hvis man vilde stille Regnestykket op med Landbrugets nuværende Eksportpriser som Udgangspunkt, vilde Promillen ikke blive 2,7, men den vilde komme til at ligge endnu længere nede.

I vore Dage er vi dog vist alle enige om, at Skattepligt og Valgret i nogen Måde maa følges ad, men her synes jeg, der er et Misforhold, idet der er mange, som har Valgret til Amtsraadet, om ikke direkte saa indirekte, uden at have Skattepligt. Ogsaa det synes jeg man maa tage i Betragtning i disse Tider.

Jeg beklager igen, at den højtærede Indenrigsminister ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg tænker mig dog, at det vil blive henvist til et Udvalg. Den højtærede Minister erkendte jo her i Dag, at der er Forhold vedrørende Skatteudskrivningen, som han ønskede ændret. Hvis Ministeren da kunde medvirke til, at